

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้กำหนดแนวทางการสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน รวมถึงเป็นแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และมีนวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับการท่องเที่ยวไทยได้กำหนดยุทธศาสตร์ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2564) มุ่งพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เป็นแหล่งกระจายรายได้ให้กับท้องถิ่นนำไปสู่ชุมชนที่มีความเข้มแข็ง การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมทางการเกษตร มีเป้าหมายเพื่อสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในชุมชนและท้องถิ่น การพัฒนาการท่องเที่ยวจึงเป็นทิศทางเดียวกันกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ได้กำหนดพื้นที่พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 5 จังหวัด นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา อ่างทองและสิงห์บุรี วัดม่วง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เป็นพื้นที่เป้าหมายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มนี้ วัดม่วงมีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ เป็นเมืองหน้าด่านที่มีความเจริญรุ่งเรืองวัดถูกทำลายหลังจากเสียกรุงศรีอยุธยาและมีการบูรณะวัดม่วงอีกครั้ง โดยมีการสร้างพระพุทธรูปปางมารวิชัยมีหน้าตักกว้าง 63 เมตร สูง 95 เมตร มีพระนามว่า พระพุทธมหานวมินทรศากย牟尼ศรี หรือหลวงพ่อใหญ่ และวิหารแก้วที่มีความสวยงาม นักท่องเที่ยวนิยมมาสักการะไหว้พระ ในช่วงฤดูร้อนจะมีเทศกาลทุ่งดอกดาวเรือง เป็นเทศกาลที่เกิดจากความเปลี่ยนแปลงวิถีการเกษตรจากปัญหาภัยแล้ง ปริมาณน้ำไม่เพียงพอในการทำนาปลูกข้าวจึงเปลี่ยนมาปลูกดาวเรืองที่เป็นพืชใช้น้ำในปริมาณน้อยและเป็นพืชให้ผลิตระยะสั้น จากนั้นจึงมีการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ตัดดอกดาวเรืองไปสักการะหลวงพ่อใหญ่ เทศกาลนี้ได้นำเอาทรัพยากรทางการเกษตรที่มีอยู่มาจัดรูปแบบจากความศรัทธาในพุทธศาสนาให้นักท่องเที่ยวได้เกิดความซาบซึ้งใจที่ร่วมกิจกรรมการกุศล และเป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอันเกิดจากศักยภาพของทรัพยากร

ดาวเรือง (Marigold) มีชื่อทางพฤกษศาสตร์ว่า *Tagetes erecta* Linn. วงศ์ Compositae เป็นพืชล้มลุกที่นิยมปลูกเป็นไม้ตัดดอกที่มีสีสะดุดตา ดาวเรืองเป็นพืชปลูกง่าย เจริญเติบโตได้เร็ว คงทนต่อสภาพแวดล้อม ปลูกได้ดีทุกสภาพพื้นที่ และปลูกได้ตลอดทั้งปี นอกจากนี้เป็นพืชที่ใช้ต้นท่อนในการผลิตตำให้ผลตอบแทนในระยะสั้น ดาวเรืองยังเป็นพืชที่มีอายุการเก็บเกี่ยวสั้น ประมาณ 60-70 วัน ปริมาณผลผลิตต่อไร่สูงและที่สำคัญเป็นพืชเศรษฐกิจที่นิยมใช้เป็นไม้ตัดดอกสำหรับถวาย

พระและใช้ดอกไม้ในพิธีมงคล นอกจากนี้ยังใช้เป็นส่วนผสมอาหารเลี้ยงสัตว์และสีย้อมสิ่งทอ สีจากกลีบดอกดาวเรืองให้สีเหลืองอ่อนจนถึงเข้มขึ้นอยู่กับลักษณะของสีดอกดาวเรืองที่ปรากฏ ปัจจุบันการใช้สีจากธรรมชาติมีปริมาณเพิ่มขึ้น จากกระแสการอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ที่ตระหนักถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการใช้สีสังเคราะห์และสารเคมีในการย้อมสี จึงเกิดค่านิยมใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้มีการใช้สีย้อมสีธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น

การวิจัยครั้งนี้ใช้กลีบดอกดาวเรืองเป็นพืชให้สีย้อมผ้าฝ้าย นำสภาวะการย้อมที่สีมีความคงทนสีต่อการซักและแสงดีที่สุดไปทำผ้ามัดย้อมเพื่อคัดเลือกกลวดลายสำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก นำองค์ความรู้จากห้องปฏิบัติการผ่านกระบวนการถ่ายทอดความรู้ให้กับชุมชนที่มีศักยภาพในด้านทรัพยากรคือ ดอกดาวเรือง เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ดอกดาวเรืองจากเป็นวัสดุเหลือใช้หลังการสักการะ และขนาดดอกไม้สามารถนำไปจำหน่ายได้มาใช้ในการเกิดประโยชน์ อีกทั้งยังสร้างเอกลักษณ์ให้กับชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เมื่อชุมชนมีความรู้การย้อมสีและเทคนิคการมัดย้อมตลอดจนผลิตภัณฑ์ที่ชุมชนได้จากการเรียนรู้ไปสร้างและพัฒนากิจกรรมในช่วงเทศกาลทุ่งดอกดาวเรือง โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและเรียนรู้การทำผ้ามัดย้อมเป็นของที่ระลึกจากฝีมือตนเอง เป็นการเรียนรู้ผ่าน Do it yourself (DIY) การสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างเศรษฐกิจให้กับคนในชุมชนมีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้และได้สนับสนุนผลผลิตทางการเกษตรในการตัดดอกจำหน่ายหรือดอกไม้ที่นักท่องเที่ยวนำมาสักการะพระพุทธรูปแล้ว มาย้อมสีเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร นักท่องเที่ยวได้เห็นคุณค่าของดอกดาวเรือง เกิดความสนุกสนาน และประทับใจในการมีส่วนร่วม การวิจัยนี้คาดว่าจะเป็โครงการต้นแบบที่แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีดอกดาวเรืองหรือพืชให้สีชนิดอื่นไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับรูปแบบการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนต้นแบบจากผ้าฝ้ายย้อมสีจากกลีบดอกดาวเรืองสำหรับใช้เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

1.1 ผลของอุณหภูมิและความเข้มข้นของน้ำถั่วเหลืองในการย้อมผ้าฝ้ายด้วยสีจากกลีบดอกดาวเรืองต่อปริมาณไนโตรเจน ค่าสี ความคงทนของสีต่อการซัก และแสง

1.2 การคัดเลือกกลวดลายผ้ามัดย้อมด้วยสีจากกลีบดอกดาวเรืองสำหรับผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

1.3 รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับลวดลายผ้ามัดย้อมด้วยสีจากกลีบดอกเรืองสำหรับผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

2. พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้วยการพัฒนากิจกรรมเพื่อส่งเสริมอาชีพการทำผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจากผ้าฝ้ายมัดย้อมด้วยสีจากกลีบดอกดาวเรือง

2.1 ความรู้จากกระบวนการถ่ายทอดการย้อมสีและลวดลายมัดย้อมในทำการผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกให้แก่ชุมชน

2.2 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกระบวนการถ่ายทอดการย้อมสีและลวดลายมัดย้อมในการทำผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกให้กับชุมชน

2.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ DIY ในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรผ่านกระบวนการทำผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจากผ้ามัดย้อมด้วยสีจากกลีบดอกดาวเรือง

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตพื้นที่เป้าหมาย การดำเนินการวิจัยมีพื้นที่เป้าหมาย เป็นแหล่งท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง มีการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีการปลูกดาวเรือง และมีสถานที่ที่นักท่องเที่ยวนิยมไปท่องเที่ยว ชุมชนต้องการมีส่วนร่วม และสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน Do it yourself ให้แก่นักท่องเที่ยว

2. ขอบเขตการดำเนินงาน มีวิธีการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งจะแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนได้แก่

2.1 ขั้นตอนที่ 1 พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนต้นแบบจากผ้าฝ้ายย้อมสีจากกลีบดอกดาวเรืองสำหรับใช้เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก มีวิธีการดำเนินงานดังนี้

2.1.1 การย้อมผ้าฝ้าย ใช้น้ำถั่วเหลืองเป็นสารช่วยติดก่อนย้อมสี แ่ผ้าฝ้ายที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 30, 60 และ 90 องศาเซลเซียส และความเข้มข้นของน้ำถั่วเหลือง 3 ระดับ คือ อัตราส่วนถั่วเหลืองต่อน้ำเท่ากับ 1:5, 1:10 และ 1:15

1) วิเคราะห์ปริมาณไนโตรเจนด้วยวิธี Kjeldahl method ตามมาตรฐาน AOAC

2) วัดค่าสีของผ้าฝ้ายย้อมสี โดยใช้เครื่องวัดสีประเมินค่า L^* a^* b^* C^* และ h^* ตามระบบ CIE L^* a^* b^* ใช้แสงที่มีแหล่งกำเนิดจาก Illuminant D65 ที่ 10 องศา

3) ทดสอบความคงทนของสีต่อการซักตามมาตรฐาน AATCC test method 61-2013 วิธีทดสอบ 1A โดยประเมินการเปลี่ยนแปลงสี และการเปื้อนสี

4) การทดสอบความคงทนต่อแสง ตามมาตรฐาน AATCC test method 16-2013 ใช้หลอดไฟซีนอนอาร์ค โดยประเมินการเปลี่ยนแปลงสี

2.2.2 การคัดเลือกกลดลายผ้าฝ้ายมัดย้อมด้วยสีจากกลีบดอกดาวเรืองสำหรับใช้เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เป็นผู้ประเมินความพึงพอใจ

2.2.3 การศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับกลดลายผ้าฝ้ายมัดย้อมด้วยสีจากกลีบดอกดาวเรืองโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เป็นผู้ประเมินความพึงพอใจ อุณหภูมิและความเข้มข้นของน้ำถั่วเหลืองเป็นสารช่วยติดก่อนย้อมสี

2.2 ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้วยการพัฒนากิจกรรมเพื่อส่งเสริมอาชีพการทำผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจากผ้าฝ้ายมัดย้อมด้วยสีจากกลีบดอกดาวเรือง

2.2.1 การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้แก่ชุมชนด้วยการส่งเสริมอาชีพการทำผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจากผ้าฝ้ายมัดย้อมด้วยสีจากกลีบดอกดาวเรือง ประชากรคือ ผู้สนใจหรือเกษตรกรในอำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้สนใจหรือเกษตรกรในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวตะพาน อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง จำนวน 30 คน ดำเนินการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างวันที่ 27-29 มีนาคม 2560 เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม

2.2.2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ DIY ให้แก่นักท่องเที่ยวด้วยการทำผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจากผ้าฝ้ายมัดย้อมด้วยสีจากกลีบดอกดาวเรือง ประชากรคือ นักท่องเที่ยวที่มาอำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวที่มาวัดม่วง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง จำนวน 324 คน ดำเนินการจัดกิจกรรมระหว่างวันที่ 7-10 เมษายน 2560 เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม

3. ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้ดำเนินงานระหว่างเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2559 ถึง กันยายน พ.ศ. 2560

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ด้านวิชาการ

1.1 เป็นข้อมูลวิชาการด้านสีย้อมธรรมชาติในการพัฒนาคุณภาพสีและความคงทนของสีการออกแบบกลดลายมัดย้อม และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

1.2 เป็นการสร้างองค์ความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนทางสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องได้แก่ ศิลปกรรมศาสตร์ ปฐมวัย เป็นต้น

1.3 การเผยแพร่งานวิชาการในวารสาร

2. ด้านนโยบาย

2.1 เป็นแนวทางการใช้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ให้ประโยชน์ จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรที่คุณภาพของขนาดดอกไม้ได้มาตรฐานของตลาด ผลผลิตที่ล้นตลาด หรือดอกไม้หลังการบูชาพระแล้วมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดความคุ้มค่า สามารถขยายผลการวิจัยไปพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ใช้สีจากดอกดาวเรืองในเทคนิคการทำลวดลายอื่น ๆ ได้แก่ บาติก การพิมพ์ผ้า เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางการใช้พืชให้สีชนิดอื่นมาใช้ในการศึกษา เช่น เปลือกมังคุด เปลือกเงาะ เปลือกหอมแดง กล้วย เป็นต้น

2.2 เป็นแนวทางการสร้างอาชีพเสริมให้แก่กลุ่มเกษตรกรได้ การใช้ทรัพยากรที่ชุมชนมีอยู่ให้เกิดประโยชน์ในการสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ ทรัพยากรแต่ละชุมชนมีพืชให้สีแตกต่างกัน

2.3 เป็นแนวทางการสร้างกิจกรรมและผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกเพื่อเสริมศักยภาพให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอื่น ๆ ได้นำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนากิจกรรมตามบริบทชุมชนและสอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละชุมชน

3. ด้านเศรษฐกิจ/พาณิชย์

3.1 สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับดอกดาวเรือง สีจากดอกดาวเรืองนำมาย้อมและพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกชุมชนเป็นการสร้างคุณค่าให้กับทรัพยากรในท้องถิ่น และผลิตภัณฑ์สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับดอกดาวเรือง

3.2 สร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้แก่กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกดอกดาวเรือง

3.3 จุดอนุสิทธิบัตรสภาวะการย้อมสีที่เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ หรือนำผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการวิจัยไปขยายผลในเชิงพาณิชย์

4. ด้านสังคมและชุมชน

4.1 ชุมชนเกิดการเรียนรู้ในการสร้างอาชีพจากทรัพยากรที่มีอยู่ และใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4.2 ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมดึงดูดนักท่องเที่ยว และความประทับใจในการมาท่องเที่ยว

นิยามศัพท์

การเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ประกอบด้วยการผลิต สภาพทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม และสังคม ด้านการผลิตประกอบด้วยรูปแบบกิจกรรมทางการเกษตร เทคโนโลยีการทำเกษตร ผลผลิตทางการเกษตร และสินค้าเกษตรแปรรูป ส่วนด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยธรรมชาติและความสวยงาม การคมนาคม

แหล่งท่องเที่ยวหลักในพื้นที่ กิจกรรมให้บริการนักท่องเที่ยว และจุดบริการนักท่องเที่ยวในชุมชน และด้านสังคมประกอบด้วยวัฒนธรรมทางการเกษตร วิถีชีวิต และการมีส่วนร่วม

การพัฒนากิจกรรม หมายถึง การจัดกิจกรรมทางการเกษตรที่มีรูปแบบแตกต่างจากที่เคยจัดกิจกรรมมาก่อนและเป็นกิจกรรมให้บริการนักท่องเที่ยวโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการให้ความเพลิดเพลิน และความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว การพัฒนารูปแบบกิจกรรมนี้ได้แก่ การใช้ดอกดาวเรืองที่เป็นผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรของชุมชนให้เกิดความรู้และทักษะการปฏิบัติในด้านการมัดย้อม การย้อมสี และการทำผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกแก่สมาชิกในชุมชนเพื่อนำไปถ่ายทอดความรู้และการทำผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกให้แก่นักท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมนี้เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ชุมชนได้สร้างเอกลักษณ์ เห็นคุณค่าผลผลิตทางการเกษตรของชุมชนสามารถผลิตของที่ระลึกเพื่อจำหน่ายเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนและครอบครัว รวมทั้งได้มีส่วนร่วมทำให้นักท่องเที่ยวมีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และประทับใจในการมาท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ผ้ามัดย้อมสีจากกลีบดอกดาวเรือง หมายถึง ผ้าสีเหลืองอ่อนแก่ตามลวดลายที่เกิดจากการกันสีด้วยเทคนิคการพับแล้วมัด เย็บเนา-รูดแล้วมัด พับแล้วหนีบด้วยอุปกรณ์ หรือพับแล้วหนีบด้วยอุปกรณ์และมัด การทำผ้ามัดย้อมสีจากกลีบดอกดาวเรืองมีขั้นตอนเริ่มจากการทำความสะอาดผ้า แช่ผ้าในน้ำถั่วเหลือง มัดลวดลาย ย้อมสีด้วยน้ำสีจากกลีบดอกดาวเรือง แช่ในน้ำสารส้มหลังการย้อมสี และทำความสะอาดผ้าหลังการย้อม

สารช่วยติด หมายถึง สารช่วยในการดูดซับสีและสีติดแน่นในผ้าฝ้าย สารช่วยติดก่อนย้อมสีใช้น้ำถั่วเหลืองได้จากการสกัดถั่วเหลืองผสมน้ำ น้ำถั่วเหลืองช่วยในการดูดซับสีย้อมได้ดีขึ้น และสารช่วยติดหลังย้อมสีใช้น้ำสารส้มช่วยให้สีติดอยู่ในผ้าฝ้ายมีความคงทนต่อการใช้สอย

การถ่ายทอดความรู้ผ้ามัดย้อมสีจากกลีบดอกดาวเรืองแก่ชุมชน หมายถึง การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ในด้านการซั้ ตวง วัด การเตรียมผ้า การใช้สารช่วยติด การทำลวดลายมัดย้อม การย้อมสี การทำความสะอาดผ้าหลังย้อม และผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจากผ้ามัดย้อมให้แก่สมาชิกที่เป็นผู้สนใจหรือเกษตรกรในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยตะพาน อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง

ความรู้ผ่านการเรียนรู้แบบ DIY แก่นักท่องเที่ยว หมายถึง การจัดกิจกรรมของชุมชนจากผู้ผ่านอบรมเชิงปฏิบัติการถ่ายทอดความรู้ผ้ามัดย้อมสีจากกลีบดอกดาวเรืองให้แก่นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว วัดม่วง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง มีส่วนร่วมในการมัดลวดลาย และย้อมสีจากกลีบดอกดาวเรือง นักท่องเที่ยวที่ร่วมกิจกรรมจะได้รับความรู้ ของที่ระลึกเป็นผ้ามัดย้อมสีจากกลีบดอกดาวเรือง และได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และประทับใจในการมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวหลักในพื้นที่